

תת"ע 1481/04/17 - נחלון שמעון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1481-04-17 מדינת ישראל נ' נחלון שמעון
תיק חיצוני: 90506717264

כבוד השופטת רות וקסמן	בפני
נחלון שמעון	המבקש
	נגד
מדינת ישראל	המשיבה

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 30.4.17 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות של 125 קמ"ש העולה על מהירות של 70 קמ"ש הרשומה בתמרור, בדרך שאינה עירונית, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, מתאריך 6.9.16, ונגזרו עליו קנס בסך 1,500 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 30 ימים ופסילה על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, המבקש לא התייצב לדיון בעקבות אי קבלת מכתב רשום, והדגיש כי אין המדובר בזלזול של המבקש בבית המשפט. לדבריו, פורסם לאחרונה לא אחת כי ישנה בעיה בדואר ישראל, בעקבות הרפורמה החדשה, ומכתבים רבים, בעיקר רשומים, חוזרים לשולח עקב אי דרישה, כאשר הבעיה האמיתית נמצאת במערכת הדואר ובהסתגלות העובדים לרפורמה. כמו כן, טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לעיוות דין חמור כלפי המבקש באשר עומדות לו טענות הגנה טובות והראשונה במעלה היא כי הוא כלל לא ביצע את העבירה. נטען כי ההסבה בתיק נעשתה שלא כדין ואין תצהיר חתום כדין בתיק התביעה וכי עברו התעבורתי של המבקש תקין ביחס לוותק הנהיגה.

לבקשה צורף תצהיר המבקש המפנה לאמור בבקשה.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שנשלחה למבקש הזמנה לדיון, ואישור המסירה חזר בציון "לא נדרש".

בדיון מיום 28.6.17, טען ב"כ המבקש כי הרכב נשוא העבירה הושכר לחברה בשם "אחים נייער" אשר גם שילמו עבורו וכי הנאשם עבד בחברה וכבר לא עובד בה. ב"כ המבקש הגיש את המסמכים הבאים: מסמך שכותרתו "טופס מסירת רכב ללקוח" (סומן מב/2) בו צוין שם החברה: ארטליס מוטורס בע"מ, שם הלקוח: האחים נייער ומספר ח.פ, פרטי הרכב ופרטי מקבל הרכב: שמעון נחלון, מס' ת"ז, מען, טל' בבית וטל' נייד. כן צוין במסמך זה: "... חתימתי על טופס זה מהווה את אישורי לכך כי הרכב נמסר לי לשביעות רצוני המלאה, החל מהתאריך והשעה המצוינים בטופס זה ואני

אחראי לכל אירוע הנוגע לרכב זה", תאריך המסירה: 10.8.16, שעת מסירה: 11:15 וחתימת הלקוח, ללא חתימת החברה. המסמך השני אותו הגיש ב"כ המבקש לעיוני נושא כותרת "אישור/הצהרת השוכר" מתאריך 2.8.16 (סומן מב/1) ללא ציון שם הלקוח וללא חתימתו. במסמך זה צוין כי המצהיר (כאמור מבלי שזה ידוע) מצהיר כי שכר מאת חברת ארטליס מוטורס בע"מ רכב מסוג דאצ'יה דוקר מס' רישוי 83-665-37 לתקופה של 36 חודשים החל מתאריך 10.8.16 ועד תאריך 9.8.19 עפ"י הסכם חכירה מיום 2.8.16 מס' 7.

ב"כ המשיבה הציג בדיון את אותו המסמך שהציג ב"כ המבקש הנושא כותרת "אישור/הצהרת השוכר" מתאריך 2.8.16 כשהוא חתום על ידי המבקש נחלון שמעון עם מס' ת"ז שלו ומענו (סומן מש/2) וכן תצהיר מאת דודי בריפמן, מנהל בחברת ארטליס מוטורס בע"מ מתאריך 24.11.16 (סומן מש/1). בתצהירו הצהיר הנ"ל כי כלי הרכב נשוא הודעת תשלום הקנס הושכר על ידי חברת הליסינג לנחלון שמעון (להלן: הלקוח), לשכירות לתקופה ארוכה, החל מיום 10.8.16. בתצהיר צוינו פרטי הלקוח. לאור מסמכים אלו, התנגד ב"כ המשיבה לבקשה.

בהמשך הדיון טען ב"כ המבקש כי במסמך שסומן מב/2 ניתן לראות שהלקוח הוא האחים נייער בע"מ, וכי יכול להיות שמי שבפועל משך את הרכב מחברת ההשכרה היה אכן המבקש ביום מסירת הרכב, אך לטענתו אין זה מטיל עליו אחריות על הרכב, שכן ברכב השתמשו מספר רב של עובדים.

דיון והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטול של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

לטענת המבקש כאמור, הסיבה לאי התייצבותו נובעת מכך שלא קיבל הזמנה לדיון. אולם, מעיון באישור המסירה (ת/1), עולה כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתו של המבקש: יפה נוף 10/7, אריאל 40700 בדואר רשום מס' RA-018126806H4 וחזרה בציון "לא נדרש", כך שבהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מתקיימת "חזקת המסירה", ועל המבקש הנטל להפריכה. בעניינו, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את הדו"ח מסיבות שאינן תלויות בו והסתפק בטענה כי ישנה בעיה בדואר ישראל בעקבות הרפורמה החדשה, מבלי להוכיח טענה זו, ולפיכך החזקה לא נסתרה.

מכל מקום, משלא הייתה התייצבות מטעמים הנעוצים במבקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (ראה: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל).

ב. בחינת גרימת עיוות דין

לאור המסמך שהציג ב"כ המבקש בדיון מתאריך 28.6.17 שכותרתו "טופס מסירת רכב ללקוח" בו צוין כי: "... חתימתי על טופס זה מהווה את אישורי לכך כי הרכב נמסר לי לשביעות רצוני המלאה, החל מהתאריך והשעה המצוינים בטופס זה ואני אחראי לכל אירוע הנוגע לרכב זה" בו מופיעה חתימתו של המבקש ללא חתימת החברה, וכן לאור המסמכים שהציג ב"כ המשיבה (אשר תוכנם פורט לעיל) לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בהותרת פסק הדין על כנו.

מעבר לכך, יוער כי ב"כ המבקש טען בבקשה כי המבקש כלל לא ביצע את העבירה, ומאוחר יותר טען בדיון כי ברכב השתמשו מספר רב של עובדים, וזאת מבלי לציין מי ביצע את העבירה, מי היו העובדים אשר השתמשו ברכב במועד ביצוע העבירה ומבלי שצירף תצהיר מאת הנהג בפועל המבקש להסב על שמו את הדו"ח.

כב' השופטת בייניש בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם קבעה: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך ייעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין."

לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה עליו.

לאור כל האמור לעיל, בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.